

20.477-3/2012. OBH

Jegyzőkönyv

a 2012. május 14. napján 10 óra 50 perckor az Országos Bírósági Hivatal
(OBH) I. em. 111. helységében tartott
a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának kollégiumvezetői álláshelyére
pályázó meghallgatásáról

Jelen vannak:

dr. Handó Tünde, az OBH elnöke

Pályázó:

dr. Eperjesi Zoltán, a Fővárosi Törvényszék bírása

Jegyzőkönyvvezető:

dr. Nyujtó Katalin, az OBH főosztályvezető helyettese

dr. Tóth Áron László, az Elnöki Kabinet titkára

Dr. Handó Tünde köszönti a megjelenteket. Megállapítja, hogy a Bírósági Közlöny 2012. évi 2. számában kiírt fővárosi ítéltáblai polgári kollégiumvezetői pályázatára dr. Eperjesi Zoltán pályázatot nyújtott be.

Tájékoztatja a pályázót, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 132. § (1) bekezdése előírja az OBH elnöke számára a pályázó meghallgatását. A meghallgatásról jegyzőkönyv készül, amelyet a Bszi. 77. § (4) bekezdésére figyelemmel a bíróságok központi honlapján közzé kell tenni.

Tájékoztatja továbbá a pályázót arról, hogy a pályázati rendszer átláthatóságának biztosítása érdekében – amennyiben ehhez a pályázó hozzájárul – a jegyzőkönyv mellett a pályázati anyagot is közzé kívánja tenni a központi honlapon, azzal, hogy amennyiben a pályázó kéri, a pályázati anyag csak eredményes pályázat esetén kerül közzétételre.

Dr. Eperjesi Zoltán:

Hozzájárulok a pályázatom nyilvánosságra hozatalához, természetesen abban az esetben is, ha a pályázatom nem eredményes.

Dr. Handó Tünde:

Kívánja kiegészíteni a pályázatát vagy szeretne bármit kiemelni?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Végigolvastam a pályázatomat, ami információom van, azt leírtam, fenntartom az abban foglaltakat. Olvastam a másik pályázatot az interneten, Szabó Klára is ezeket írta le, csak részletesebben. Mint elsőfokú bíró, nem mentem bele a hatályon kívül helyezés témakörébe, de a gyakorlatot felül kell vizsgálni, jelenleg az ügyek 20%-át hatályon kívül helyezi az ítélőtábla. Ez nem elsősorban az elsőfokú bírók önértékét sérti, hanem az igazságszolgáltatásba vetett hitet befolyásolja. Ha egy nagy kaliberű ügyben többször is hatályon kívül helyezésre került sor ezt nehéz megmagyarázni a nyilvánosság felé.

Dr. Handó Tünde:

A szakmai önéletrajzában láttam, hogy már sok területen tevékenykedett, azon túl, hogy a Bíróképző Akadémián továbbképzéseken vesz részt és aktív tagja a szakmai egyesületnek, azt nem látom, hogy a mindennapi bírói munkán túl oktatói, publikációs tevékenységet végzett volna. Mi ennek az oka?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Nem mindenkinek van erre módja. Oktatói tevékenységre akkor van lehetőség, ha van kapcsolat valamelyik egyetemmel, vagy az embert felkérlik erre. Nehéz ezzel élni, bár van bennem ambíció.

Dr. Handó Tünde:

És mi a helyzet a publikálással, illetve a jogszabály-veleményezéssel? Erre van sok fórum, a bírói karon belül is meg lehet jelenni ezzel.

Dr. Eperjesi Zoltán:

A Gazdasági Kollégiumon belül ilyen típusú szakmai munka nem nagyon volt. Többször kezdeményeztük, talán egyszer tárgyalunk meg egy adott témakört, amit egy kollégám kidolgozott és az ítélőtábla képviselője is eljött, de sajnos nem lett eredménye, erre nem igen volt fórum. Másrészt a napi munkában annyira elfáradok, hogy nem keresem a lehetőségeket. Ha úgy hozná az élet, hogy erre szükség lenne, publikálnék, de még nem kerültem a közelébe.

Dr. Handó Tünde:

Milyen anyagokat használt fel a pályázatához, mennyire igyekezett megismerni az Fővárosi Ítélőtábla ügyforgalmát?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Közvetlen anyagom nem volt, a Bírósági Közlöny statisztikai adatai álltak rendelkezésemre. Próbáltam az elnökkel felvenni a kapcsolatot, de a helyettese közölte velem, hogy ebben a szituációban nem akar közvetlen kapcsolatba kerülni az elnök a pályázókkal a pártatlanság látszata miatt. Időpontot kértem, de nem

kaptam visszajelzést. Így a statisztikai adatokat elemeztem, de elsőfokú bíróként talán több másodfokú tanács munkáját látom, mint egy másodfokú bíró, lévén ők egymás munkáját nem figyelik, engem viszont több tanács is felülbírált.

Dr. Handó Tünde:

A Gazdasági Kollégiumban is van csoportvezetői állás, illetve a Fővárosi Ítéltáblán is kiírásra kerültek másodfokú bírói helyek. Pályázott korábban ezekre?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Két alkalommal pályáztam a Fővárosi Ítéltáblára előadó bírónak, tudomásom szerint olyan tanácsokhoz, amelyek referádája megegyezik az enyémmel, de nem jártam sikerrel. Bár tudomásom szerint a bírói tanács engem rangsorolt első helyre, az OIT mást nevezett ki, a sorrendet megváltoztatva.

Dr. Handó Tünde:

Bíróként minősítésekre is sor került az Ön esetében, ezeknek milyen lett az eredménye?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Sokáig ügyvéd voltam, az első vizsgálatra a határozott idő végén került sor. Komoly szakmai vita volt, hogy lehet-e kiváló minősítést adni, vagy csak „megfelelt”, illetve „nem felelt meg” jöhet szóba. A Fővárosi Bíróság akkori elnöke úgy foglalt állást, hogy legfeljebb csak „megfelelt” lehet a bíró, de zárójelben odaírták, hogy kiváló munkavégzésének elismerése mellett.

Utána megválasztott az Országgyűlés az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzésére létrehozott bizottság tagjává, s ekkor szünetelt a jogviszonyom. Utána visszatértem ítélkezni és elérkezett a 6 éves vizsgálat ideje. Ekkor sem a kollégiumvezető vagy a helyettese vizsgált és mivel akkor még viszonylag kevés jogerősen befejezett ügyem volt, az értékelés szóbeli indokolása mindössze 10 percig tartott, kaptam egy megfelelt minősítést. A statisztikai adatok szerint az átlaghoz képest 30%-al többet fejezek be, ide értve az ítéleteket is.

Dr. Handó Tünde:

Mi motiválja azt, hogy egy másik bíróságon szeretne kollégiumvezető lenni, nem abban az ügyszakban, amit ismer, hanem egy teljesen ismeretlen közegben? Nincs közvetlen ismerete a bírókról, az ügyelosztás rendjéről, nemcsak gazdasági ügyekkel, hanem klasszikus civilisztikai ügyekkel és problémákkal is találkozna.

Dr. Eperjesi Zoltán:

Az ítélőtábla polgári kollégiumának ügyelosztási rendjét ismerem, a döntő többsége átfedi a gazdasági ügyszakot, néha én is polgári tanácstól kapok vissza határozatot. Nem érzem olyan élesnek a különbséget, ami a kollégiumvezető és

kollégiumvezető-helyettes között van, mert ez valahol két párhuzamos kollégiumot rejt. A gazdasági helyettes ugyanazokat a feladatokat láthatja el. Az ügycsoportok között nincs olyan nagy különbség, a döntő többségét ismerem, a klasszikus civilisztikai vonalat még ügyvédi tevékenységem során ismertem meg, mondhatni azon nőttem fel, az ügyvédi munka döntő többségét ez teszi ki. Szakmailag úgy érzem, hogy nincs éles különbség, a vezetői kihívás pedig első és másodfokon is adott. Itt adódott előbb lehetőség, gondoltam megpróbálom.

Dr. Handó Tünde:

Az ügyelosztási rend tekintetében milyen elképzelései volnának?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Úgy gondolom, hogy specializálódni kell a tanácsoknak, ahogy ez meg is történt. Minden csoportban kell, hogy legyen két olyan tanács, amely az adott ügyeket tárgyalja, hogy ne legyen olyan eset, hogy kiesik egy bíró és akkor egy másik tanácsnak kelljen megtanulnia az ügytípust. Bizonyos elsőfokú bíró bizonyos másodfokú tanácshoz tartozzon, ezáltal jobban megismernék egymás munkáját. Mivel az elsőfok is specializálódott, ez adná magát másodfokon is. Hallom, hogy átalakulások vannak, egy másodfokú tanács megszűnt. Ezt akkor lehet eldönteni, ha az ember belemélyül. Nagy tömegű munkát jelent a cégbírói és felszámolási határozatok felülbírálata, ott el tudnék képzelni egy gördülékenyebb gyakorlatot, hogy az egyszerűbb ügyekben hatékonyabb és gyorsabb legyen az ügymenet.

Dr. Handó Tünde:

A törvényszékekkel való kapcsolattartást hogyan képzeled el?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Elég közvetlen ember vagyok, személyes kapcsolatot építenék ki, a kollégiumvezetőkkel folyamatos kapcsolatot képelek el a hivatalos kapcsolatokon túl. Szakmailag is úgy képelem, hogy a jogszabályváltozásnál már a legelején meg kellene hallgatni az elsőfokú bírák véleményét, mert ott előbb jelentkeznek a problémák. Sokszor évek telnek el az első jogerős döntésekig.

Dr. Handó Tünde:

Most lát olyan témát, ami tisztázásra szorul?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Az eljárásjogban a hatályon kívül helyezés eljárási jogi feltételeit konkretizálni kellene, de ez nem csak a polgári eljárásjogban van így. A bizonyítás körében pedig az a gyakorlat, hogy a másodfok semmilyen bizonyítást nem vesz fel, még a legkisebbet sem. Ennek van egy eljárásjogi alapvetése: úgy gondolják, hogy minden bizonyítékot két szinten kell elbírálni, úgy gondolják, hogy ez az elv sérülne ilyen esetben. Anyagi jogba azért nem mennék bele, mert az törvények bírálata lenne –

persze vannak olyan rendelkezések, amelyek hiányosak, de ez meghaladja a pályázatom körét.

Dr. Handó Tünde:

Kinevezése esetén mik lennének az első feladatok, amiket elvégezne?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Végig kellene járnom az összes munkatársat, fentről lefelé, a kollégiumban a helytesszel hosszabb megbeszélésre lenne szükség, tőle kellene átvenni a feladatok nagy részét, vele van személyes kapcsolat is az egyesületen keresztül. Az irodavezető kulcsszemély, ő viszi az adminisztratív vonalat, vele kellene sok mindent egyeztetni, a nyilvántartásokat, a jelentéseket.

Ezt követően el kellene kezdeni a napi munkát. Ami adódik, az az ügyelosztási rend, abba kellene beletanulni, elég általánosan van megfogalmazva a közzétett ügyelosztási rend. Ott kellene megnézni, melyik tanács mennyire van leterhelve, melyik tanács teljes, milyen ügyek érkeznek. Két hónap alatt át lehetne venni az ügyeket, fél év alatt pedig teljesen azonos értékű munkát tudnék végezni azzal, amit az előző kollégiumvezető végzett.

Dr. Handó Tünde:

Az előző vezetésben mit tartott pozitívnak?

Dr. Eperjesi Zoltán:

Elmondásból tudom inkább, hogy Princzinger Márta munkáját mindenki dicsérte. Nagyon fontosnak tartotta az eljárásjogot, amit én is fontosnak tartok. Ott egységesen kell eljárni, mint ahogyan az ügyvitelben is. Ha felmerült egy új probléma akkor gyorsan kidolgozták a lehetséges válaszokat.

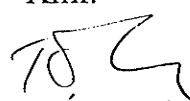
Dr. Handó Tünde:

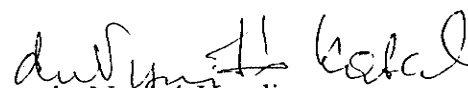
Köszönöm, hogy megjelent és köszönöm a pályázatot.

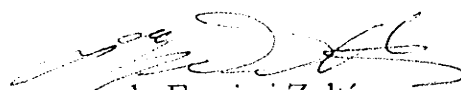
Dr. Handó Tünde a meghallgatást befejezettnek nyilvánítja.

Jegyzőkönyv lezárva: 11 óra 18 perckor

dr. Handó Tünde
elnök

Kmf.

dr. Tóth Áron László
jegyzőkönyvvezető

dr. Nyutó Katalin
jegyzőkönyvvezető

dr. Eperjesi Zoltán

pályázó

P Á L Y A M Ű

A Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiuma kollégiumvezetői állásának betöltésére kiírt pályázathoz.

A Fővárosi Ítéltábla a Magyarországon működő ítélőtáblák közül a legjobban működő bíróság, mind a szakmai színvonalat, mind pedig a hatékonyságát tekintve. Különösen igaz ez a Polgári Kollégium munkájára. A Bírósági Közlönyben félévenként közzétett statisztikai adatok vizsgálatából egyértelműen megállapítható, hogy a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiuma kiemelkedő munkát végez, annak ellenére, hogy a minden ügýtípusban az illetékességi területén indulnak a jogilag legbonyolultabb és terjedelmük miatt a legnehezebben kezelhető ügyek. Megállapítható a statisztikai adatokból, hogy egyre nagyobb számú érkezés mellett a bírói tanácsok egyre több ügyet fejeznek be, ami értelemszerűen fokozódó munkaterhet jelent.

Az ítélkezési munka szakmai színvonala kiváló, ami elsősorban a Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati eljárások során hozott határozataiból állapítható meg. Elsőfokon eljáró bíróként az elmúlt 8 évben megismertem a másodfokú tanácsok nagy részének a munkáját és személyes meggyőződéseim is az, hogy szakmai munkájuk iránymutató és követendő.

A Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiuma eddigi kollégiumvezetője és annak helyettese, kiváló munkát végzett, amit a kollégium eddigi teljesítménye bizonyít.

Ezek előrebocsátása mellett, mint pályázónak a célom elsősorban az, hogy az eddigi eredményeket megőrizsem és fokozatos, úgynevezett finomhangolással a kollégium munkájának hatékonyságát tovább növeljem.

A kollégium időszerű ítélkezésének biztosítását és az ügyhátralék kialakulásának megelőzését szolgáló elképzeléseim a következők.

2011. évi CLXII. törvény a bírák jogállásáról és javadalmazásáról (Bjt.) 35.§ alapján elsősorban biztosítani kell a bírórészére a feladatai megfelelő ellátásához szükséges feltételeket.

A bíróra kiosztott ügyek számát úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye az eljárási és ügyviteli szabályok megtartását és a bírák arányos munkaterhét.

Tudomásom szerint az első törvényi feltétel adott és biztosítva vannak a bírói feladatok megfelelő ellátásához szükséges feltételek.

Amennyiben mód van ezen feltételeken javítani, úgy azt haladéktalanul megteszem. Itt elsősorban a bírók munkáját segítő személyek (titkárok, fogalmazók, bírósági ügyintézők) számának növelésére gondolok.

Nehezebb problémának tartom a bíróra kiosztott ügyek számának akként történő meghatározását, hogy az lehetővé tegye az eljárási és ügyviteli szabályok megtartását, valamint a bírák arányos munkaterhét.

Objektíve adott a bírósághoz érkező ügyek száma, amit a meglévő tanácsok között kell elosztani.

Az ügyek számát a kollégiumvezető nem változtathatja meg, az csak egy esetleges törvényi rendelkezés alapján valósulhat meg.

Az engedélyezett bírói létszám is objektív tény a kollégiumvezető számára, ami azonban esetlegesen a meglévő bírói státuszok belső átcsoportosításával növelhető szükség esetén.

Nehéz kérdés és állandó vitákra ad okot a bírák arányos munkaterhének megvalósítása.

Aránytalanságok tapasztalhatóak nem csak az egyes bíróságok bíráinak a munkaterhe között, de aránytalan sokszor ugyanahhoz a bírósághoz tartozó bírói tanácsok, illetve az egyes bírák munkaterhe is.

Az OBH elnöke illetve az általa felállított munkacsoport megkezdte a 2011. évi CLXI. törvény a bíróságok szervezetéről és igazgatóságáról (Bsz.) 76.§ (4)-ben írt vizsgálatát az ügyelosztásnak és a munkateher mérésének.

Ezzel kapcsolatosan meg kívánják határozni az egyes ügytípusok munkaidő szükségességét, ami gígászi munka, de ha megvalósul, nagy mértékben elősegíti a bírósági vezetők azon feladatát, hogy biztosítsák a bíróságok és a bírák arányos munkaterhét.

A másodfokú tanácsok munkájának mérése talán még bonyolultabb. Egyrészt azért, mivel több ügycsoportba tartozó perben keletkezett elsőfokú határozatokat bírálnak felül, így referádájuk sokkal összetettebb, mint az elsőfokú bírónak; másrészt azonban a másodfokú eljárás során végzett eljárási cselekmények szűkebbek, mint az elsőfokú eljárásban.

Ezen kettős és ellenkező irányba ható okok miatt csak a mindennapi bírói tevékenység folyamatos vizsgálata, főként a havi statisztikai adatok elemzése, adhat támpontot a kollégium időszerű ítélkezésének biztosításához szükséges intézkedések megtételéhez.

Különös jelentősége van a folyamatos ellenőrzésnek és szükség esetén a hiányosságok azonnali jelzésének a mulasztó felé.

Az ítélkezés minőségének javításával, a minőségi ítélkezés megteremtésével kapcsolatos terveim a következők.

Pályaművem elején jeleztem, hogy megítélésem szerint a Polgári Kollégium ítélkezésének minősége kiváló, így megteremteni nem kell a minőségi ítélkezést, mivel az már megvalósult.

Célom e vonatkozásban elsősorban az, hogy fenntartsam ezen minőségi ítélkezést és megtegyem az ehhez szükséges intézkedéseket.

Mivel egy bíró általában annál jobb minőségű munkát végez, minél régebben ítélkezik, így a jelenlegi bírák munkájának minősége nem fog romlani, nagy valószínűséggel az tovább javul.

Veszélyt jelent azonban a fluktuáció, a bírák és egyéb igazságügyi alkalmazottak személyében bekövetkező változás, aminek minden bíróság folyamatosan ki van téve.

Ezért a jó személyzeti politikának kiemelkedő jelentősége van a tekintetben, hogy a meglévő minőségi ítélkezés fennmaradjon a régi tapasztalt kollégáknak a munkából történő kiesése után.

Hosszútávú terveim a kollégium működésével kapcsolatosan szintén a jó személyzeti politikán alapulnak.

Meggyőződésem, hogy a megüresedő bírói álláshelyeket olyan nagy gyakorlattal rendelkező bírákkal kell feltölteni, akik az adott tanács által tárgyalt ügycsoportokban megfelelő mélységű bírói gyakorlatra tettek szert.

Ez elsősorban úgy érhető el, ha a másodfokú tanácsokban megüresedő bírói álláshelyeket olyan elsőfokon ítélkező bírákkal töltik be, akiknek ítélkezési tevékenységét a tanács ismeri illetve a pályázó bíró ismeri a másodfokú tanács ítélkező tevékenységét, az adott referárában kialakított gyakorlatát.

Különös jelentősége van annak, hogy a másodfokú tanácsba beosztott bírák szakmai és személyes kapcsolata harmonikus legyen és jól tudjanak együtt dolgozni.

A kollégiumvezetőnek, a vonatkozó törvények alapján, azonban behatárolt a befolyása a személyzeti politikára, azt elsősorban a kollégiumon, mint testületen keresztül illetve az ítélőtábla elnökén keresztül tudja befolyásolni.

Az ítélkezés minőségét tovább javíthatja, ha kollégium illetve annak vezetője még szorosabb kapcsolatot alakít ki a Kúria Polgári Kollégiumával illetve annak vezetőjével, valamint a Bszt. 29.§ alapján a Kúria elnöke által most felállított joggyakorlat-elemző csoport vezetőjével. Fontos, hogy a kollégiumvezető szoros szakmai kapcsolatot tartson a többi ítélőtábla kollégiumvezetőjével és rendszeresen megbeszéljék az újonnan felmerülő szakmai kérdéseket.

Nagyban elősegítheti az ítélkezés minőségének javítását az elsőfokon eljáró bíróságok kollégiumai szakmai munkájának ismerete és az ottani tapasztalatok integrálása, mivel az új kihívások és jogi problémák - elsősorban jogszabályváltozások esetén - sokkal előbb jelentkeznek az elsőfokú bíróságoknál. Így érdemes már az új probléma felmerülésekor egyből kialakítani egy olyan közös szakmai álláspontot, ami iránymutató lehet addig is az elsőfokú bíróságok munkájában, míg esetleg évek múlva jogerős ítéletek születnek az adott kérdéskörben.

A Kúria elnöke több fórumon jelezte azon szándékát, hogy a bírósági joggyakorlat-elemző csoportba meghív bírókat az ítélkezés minden szintjéről, többek között a fenti cél elérése végett, ami példaértékű lehet az ítélőtáblák tevékenységében is.

A kollégiumvezető a Bszt. 118.§ (1) alapján bírósági vezető, akinek feladatait a 124.§ (1) tömören határozza meg és annak c) pontja továbbtal a vonatkozó többi jogszabály, az OBH elnökének szabályzata illetve határozata, továbbá a bíróság szervezeti és működési szabályzata szerint hatáskörébe utalt igazgatási feladatokra.

Az itt meghatározott feladatokat maximális precizitással és naprakészen kívánom ellátni. Munkám során elsősorban a Fővárosi Ítélőtábla elnökének az utasítása, feladatmeghatározása illetve iránymutatása alapján kívánok eljárni, biztosítva a meghatározott célok elérését. Közvetíteni kívánom azonban a kollégium bírúinak és más munkavállalóinak észrevételeit, kéréseit, egyéb megnyilvánulásait az elnök felé, hogy az információk birtokában meg tudja tenni az esetleg szükséges intézkedéseket.

Pályázatom sikeressége esetén a legelső feladatombnak tekintem a kollégium helyzetének felmérését, mind a személyi, mind pedig a dologi feltételek vonatkozásában és azok ismeretében egy konkrét rövidtávú terv kidolgozása.

Ennek érdekében, valamint hosszútávon is, a legközvetlenebb együttműködést képzelek el a Fővárosi Ítélőtábla elnökével, a kollégiumvezető-helyettessel, az irodavezetővel, az igazgatási tevékenység körében; míg a tanácselnökökkel és a tanácsok bíráival a szakmai kérdések tekintetében.

Ezt követően a legsürgősebb feladatok megoldása után, egy mélyebb helyzetismeret birtokában, kívánom a középtávú és hosszútávú terveket, konkrét cselekvési ütemtervvel kitölteni.

A dologi feltételek biztosítása körében azonban takarékos, a dologi kiadásokat csökkentő, intézkedések bevezetését fontolnám meg, amennyiben az szükséges és lehetséges.

Személyes motivációm a pályázat benyújtására elsősorban az, hogy büszkén lennék a vezetője ennek a jól működő, minőségi ítélkezést folytató kollégiumnak, és megpróbálnám a munkáját még hatékonyabbá tenni.

Igaz, hogy nem vagyok a kollégium tagja, de szakmai munkáját jól ismerem saját bírói munkámon keresztül, illetve a Fővárosi Ítéltábla és a Legfelsőbb Bíróság által közzétett EBH-k, BH-k és IBH-k alapján.

Kívülálló személy kollégiumvezetőnek történő kinevezése nem csak hátrányt, de előnyt is jelent.

A közvetlen napi személyes kapcsolat hiányában tárgyilagosabban tudnám megítélni a kollégium munkáját, minden pozitív vagy negatív érzelmi behatás nélkül.

14 éve vagyok bíró és 25 éve végzek jogi szakvizsgához kötött tevékenységet.

Ismerem különböző másodfokú tanácsok és más bíróságok ítélkező tevékenységét.

Bjt. 5. mellékletében felsorolt, a pályázati eljárás és a bírói értékelés során vizsgálandó, kompetenciák magas fokon fennállnak személyemben, különösen a döntési képesség, együttműködési képesség, kommunikáció, konfliktus kezelés és probléma megoldás kompetenciája.

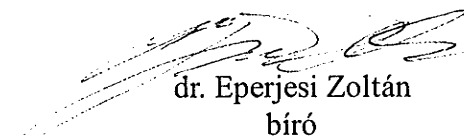
Pályázatomat a Bszt. 134.§ alapján alkalmazandó Bjt. 11.§ (1) d) alapján a Fővárosi Ítéltábla elnökéhez nyújtom be, akit tisztelettel kérek, hogy a Bjt. 16.§ alapján a pályázatom alapján engem javasoljon az OBH elnökének, az álláshely betöltésére.

Kérem a Fővárosi Ítéltábla bírói tanácsát, hogy meghallgatásom után, a Bjt. 14.§ (1) b) szerint kialakított rangsorral, az én pályázatomat támogassa.

Kérem a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumát, annak tisztelt tagjait, hogy a pályázatomat támogató véleményt nyilvánítsanak.

Kérem végül az OBH igen tisztelt elnökét, hogy a pályázatok elbírálása után velem töltsse be a meghirdetett álláshelyet.

Budapest, 2012. március 27.

dr. Eperjesi Zoltán
bíró